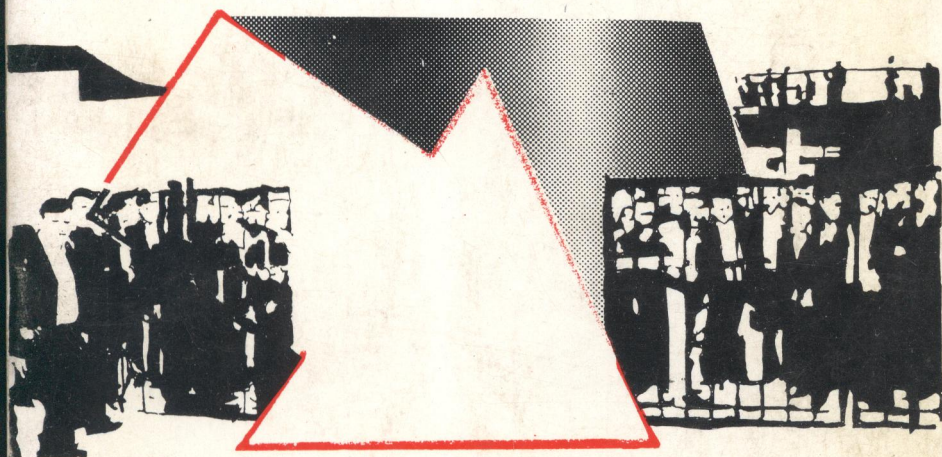

Κορνηλιος Καστοριαδης

Η πείρα τού εργατικού κινήματος

Προλεταριάτο
και όργάνωση

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

L' expérience
du mouvement ouvrier 2

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Βάσω Ψιμούλη
Ζωή Χριστοφίδου

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ

ΦΩΤΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΕ
Κεραμεικού 23 - 52.45.846

ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ὀκτώβρης 1978

©Copyright

U.G.E. - 10/18 1974

Copyright για την ελληνική έκδοση:

ΑΜΦΟΡΕΑΣ ΕΠΕ, Βαλτετσίου 50, Ἀθήνα 145, τηλ. 36.38.693

Γενικό σχέδιο της έκδοσης

I. Η ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

1. Οι παραγωγικές σχέσεις στη Ρωσία (Βέργος, 1977)
2. Η επανάσταση κατά της γραφειοκρατίας (Άμφορέας, 1978)
3. Η Ρωσία μετά την εκδιомηχάνιση

II. Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

III. ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

1. Ο ιμπεριαλισμός και ο πόλεμος
2. Τό επαναστατικό κίνημα στό σύγχρονο καπιταλισμό

IV. ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

V. Η ΠΕΙΡΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

1. Πώς ν' αγωνιστούμε (Βέργος, 1978)
2. Προλεταριάτο και όργάνωση (Άμφορέας, 1978)

VI. Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ίστορία τῶν ἀγώνων δύο αἰῶνων ἐνάντια στήν καπιταλιστική ὀργάνωση τῆς ἐπιχείρησης καί τῆς κοινωνίας, ἡ ἱστορία τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος εἶναι ἐπίσης καί ἱστορία τῆς γραφειοκρατικοποίησής του: συνδικάτα καί κόμματα πού ἔγιναν γρανάζια τῆς κατεστημένης κοινωνίας ἢ πυρῆνες ἐνός νέου κυρίαρχου στρώματος· μορφές ἀγώνων, στόχοι, ιδέες ὁλοκληρωτικά προσαρμοσμένες στήν ἴδια κατάσταση. Οὔτε τύχημα, οὔτε μοίρα, αὐτή ἡ γραφειοκρατικοποίηση ἐκφράζει τήν ἀναπαραγωγή, στό ἐσωτερικό τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, τῆς θεμελιακῆς κοινωνικῆς σχέσης τοῦ καπιταλισμοῦ: τή διαίρεση ἀνάμεσα σέ διευθύνοντες καί ἐκτελεστές (στελέχη / ἀγωνιστές, κόμμα / τάξη, θεωρία / ἐφαρμογή). Ἀπό τή σχέση αὐτή, μένει κανεῖς τό ἴδιο δεσμώτης ὅταν θέλει νά διαγράψει ἀπό τή σκέψη του τό πρόβλημα τῆς ὀργάνωσης θέλοντας νά τό ἀγνοεῖ, ὅπως καί ὅταν ταυτίζει ὀργάνωση καί γραφειοκρατία. Γιατί τό νά εἶναι κανεῖς ἐπαναστάτης σημαίνει νά ἀπορρίπτει τήν ἰδέα ὅτι ὑπάρχει μιᾷ μοιραία κακοτυχία τῆς κοινωνίας καί τῆς ὀργάνωσης σάν τέτοιες· νά ἀρνεῖται τήν ψεύτικη ἐναλλαγή τῶν ἀπρόσωπων γραφειοκρατικῶν Μολώχ καί τῶν ἀληθινῶν ἀνθρώπινων σχέσεων περιορισμένων σέ μερικά ἄτομα· νά πιστεύει ὅτι εἶναι στά μέτρα τῶν ἀνθρώπων νά δημιουργήσουν, στήν κλίμακα μιᾶς ὀργάνωσης ὅπως καί στήν κλίμακα τῆς κοινωνίας, θεσμούς πού νά μὴν εἶναι οἱ θεσμοί τῆς ξένωσής του.